

**Podatel:**

**Adresát:**

Prostřednictvím

identifikátor datové schránky:

## **Odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města X o uznání vinny z přestupku ze dne X, č.j. X**

I.

Magistrát města Ostravy dne X vydal rozhodnutí o uznání vinny z přestupku, č.j. X (dále jen „rozhodnutí“). Z níže uvedených důvodů jsem já, X (dále jen „účastník řízení“) přesvědčen, že Magistrát města X vydal své rozhodnutí v rozporu se zákonem, a proto proti tomuto rozhodnutí Magistrátu města X v souladu s ustanoveními § 81 odst. 1) a § 83 odst. 1) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „SŘ“), řádně a včas podávám toto odvolání.

II.

Toto odvolání je zdůvodněno tím, že vinný se cítí být poškozen ve smyslu uplatňování práva na spravedlivý proces (čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). A to jednáním správního orgánu zastoupeného úředníkem X (dále jen „vyřizovatel“), konkrétně ve spisu zn.: X (dále jen „spis“).

Odepření na jakékoliv informace ze spisu. O různé informace ze spisu, jakož i kopii celého spisu bylo několikrát požádáno a to různými způsoby a to opakovaně.

Konkrétně X, X a X ve dvou zprávách. Zprávy byly podány jak prostřednictvím emailu, tak prostřednictvím datové schránky (dále jen „DS“). Účastník chápe, že část materiálů podléhá zákonu č. 500/2004 Sb. avšak také ví, že část dokumentů, které se jej výslovně netýkají, podléhají souladu s ust. § 14 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „oSPinf“). S ohledem na tuto skutečnost napsal účastník řízení několik žádostí, aby jeho žádost mohla být posouzena v souladu se zákonem, pod který daná žádost patří. Na tuto skutečnost vyřizovatel nebral zřetel. Dále se účastník řízení domnívá, že má nárok na to, aby každá jeho žádost byla posuzována individuálně, a nelze je

zamítnout s odůvodněním, že již bylo účastníku řízení odpovězeno. Obzvláště, pokud je každá žádost s jiným obsahem.

Vyřizovatel navíc namítá správnost podání dle §37 odst. (4) SŘ. Odvětil bych, že vyřizovatel nevyzval účastníka řízení k doplnění dle §37 odst. (3) SŘ – cituji „Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu“. Dále na námitku správnosti podání dle §37 odst. (4) SŘ bych uvedl citaci „Při splnění stanovených podmínek tak není nutné, aby bylo podání prostřednictvím datové schránky podepsáno odpovídajícím elektronickým podpisem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. února 2012, sp. zn. 8 As 89/2011, nález Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2016, sp. zn. II. ÚS 289/2015 nebo stanovisko Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, sp. zn. Pls 1/2015)“<sup>1</sup>.

Tímto rozhodnutím je zřejmé, že žádost podaná pomocí DS lze požadovat za žádost stejné váhy jako žádost písemná, podaná osobně a to s ověřeným podpisem a mělo by být na ní nahlíženo dle §37 SŘ.

Dle §38 odst. (4) SŘ pak přímo mluví o možnosti pořizování kopií ze spisu a není explicitně řečeno, že toto právo musí být uplatňováno ústně. Vyřizovatel měl tedy zde nahlížet na žádost pořízení kopie tak, jako by tato žádost byla podána písemně a to s ověřeným podpisem. Je zde nutné si uvědomit, že vyřizovatel trval na osobní návštěvě úřadu, aby si účastník řízení mohl pořídit kopii ze spisu.

Tímto činem však popírá §6 odst. (2) SŘ, který říká cituji: „Správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady<sup>2</sup>, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis. Lze-li však potřebné údaje získat z úřední evidence, kterou správní orgán sám vede, a pokud o to dotčená osoba požádá, je povinen jejich obstarání zajistit. Při opatřování údajů podle tohoto ustanovení má správní orgán vůči třetím osobám, jichž se tyto údaje mohou týkat, stejné postavení jako dotčená osoba, na jejíž požádání údaje opatřuje.“

Pro obhajobu tohoto dále uvádím § 63 odst. 1 zákona č. 499/2004 Sb., zákon o archivnictví a spisové službě, jednoznačně stanoví pro pověřené obce povinnost vést všechny dokumenty ve spisové službě. Pověřené obce tedy musí provádět v souladu s § 23 zákona č. 300/2008 Sb., zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, konverzi dokumentů z listinné do elektronické podoby. Z těchto dvou skutečností vyplývá, že správní orgán, jenž vede správní řízení ve shora uvedené věci, disponuje elektronickou verzí spisu vedeného pod spisovou značkou X.

V souladu s § 17 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů a dále v souladu s §4 odst. (4) SŘ měl

---

<sup>1</sup> Viz. Příloha I v příloze

vyřizovatel žádosti účastníka řízení vyhovět. Tímto by vyřizovateli ani účastníku řízení nevznikali vícenáklady.

Vyřizovatel také nevyužil možnosti nabídnutí pořízení fyzické kopie spisu a jeho zaslání poštou. Samozřejmě po uhrazení nákladů účastníkem řízení s tímto spojených. Což sice není jeho povinnost stejně jako zaslání do DS, avšak odpovídá to §4 odst. (1) SŘ. Cituji: „Veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc.“

Z výše uvedeného je jasné, že vyřizovatel měl možnost účastníkovi řízení vyjít vstříc, avšak toto nesplnil a to dle §4 odst. (4) SŘ cituji: „Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.“

Účastník řízení by také rád připomenul, že povaha požadovaných dokumentů nikterak nebrání v odeslání v elektronické podobě. Jediné, co musí vyřizovatel zajistit je doručení do vlastních rukou, což je možné poštovní službou nebo DS, čímž dostojí i např. GDPR.

Na podporu výše uvedených tvrzení uvádím, že v jiném správním řízení (spisová značka SZ X<sup>3</sup>) bylo účastníkovi řízení vyhověno a byla mu zaslána fotografie vozidla do DS na vyžádání. Toto je nad rámec výslovné dikce zákona, ale v účastníkovi řízení vytvořil legitimní očekávání. Tímto se „v dobré víře“ účastník domnívá, že ačkoliv není striktně řečeno, že lze účastníkovi zasílat spis nebo jeho části do DS, mělo by tak být činěno právě s odkazem na §4 odst. (1) SŘ výše zmíněného.

Po té, co účastníkovi řízení stále nebylo umožněno uplatnění jeho práv vzdáleně, dovolil si účastník řízení navrhnout přesunutí správního řízení, aby mu nevznikali vícenáklady a zároveň se mohl osobně dostavit ke správnímu orgánu. Účastník řízení je si vědom, že tento návrh v ustanovení § 62 odst. (1) zákona o odpovědnosti za přestupky není nikterak popsán, avšak je to vstřícným krokem v souladu s §6 odst. (2) SŘ s citací výše. Vzhledem k odmítnutí tohoto, odmítnutí zaslání a zpřístupnění spisu jinou formou než osobní návštěvou a k nevstřícnému jednání vyřizovatele si myslím, že se vyřizovatel chová účelově. Účastník řízení si dovoluje vyslovit domněnku podjatosti vyřizovatele a to za účelem zvýšení nákladů účastníka řízení. Toto tvrzení mohu podpořit následujícím. Výše pokuty byla stanovena na Xkč. Následně navýšena na Xkč a nyní již na Xkč. Účastník řízení chápe, že náklady jemu účtované jsou prokazatelné a fixní, ale poukazuje na to, že vyřizovatel účelově neplněním svých povinností zvyšuje náklady účastníka řízení. Tyto náklady pak zvyšují příjem města, u kterého je vedeno SŘ. Tímto si tedy dovoluji tvrdit, že vyřizovatel nemá zájem posílit bezpečnost a plynulost

---

<sup>2</sup> Viz Příloha 2 na konci dokumentu

provozu na pozemních komunikacích, jakož i docílit vyšší kázně řidičů, protože svým jednáním se snaží o co nejdelší SŘ. Dále toto tvrzení mohu podpořit výše zmíněným správním řízením (spisová značka SZ X), kde v průběhu prvních 15 dnů bylo vše elektronicky vyřízeno prostřednictvím DS a pokuta zaplacená. Zde bych chtěl připomenout, že účastník řízení nezpochybňuje účelnost, či správnost. Citováno z předchozí komunikace: „Jediné, čeho se dožaduji před zaplacením, je nahlédnutí do spisu za přiměřeně vynaložených nákladů.“ Vyřizovatel se k faktu nepřiměřenosti nákladů vůbec nevyjádřil, neboť jediné, co k tomuto řekl/napsal, že vzdálenost trvalého bydliště k vyřizovateli, jako důvod nepostačuje. Tímto defakto popírá §6 odst. (2)<sup>4</sup> SŘ výše citovaný, kde je výslovně zmíněno, že na náklady by měl být brán zřetel.

Z mého pohledu je právem účastníka řízení ověřit správnost a úplnost důkazního materiálu, jako každého jiného, proti komuž je veden spor. Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (Sdělení č. 209/1992 Sb.) Článek 6 - Právo na spravedlivý proces, Článek 17 - Zákaz zneužití práv a Článek 18 - Ohraničení možnosti omezení práv. Jestliže právním výkladem výše bylo jasně řečeno, že vyřizovatel má spis k dispozici v elektronické podobě, pak neexistuje právní základ na jeho neposkytnutí (nebo jeho části) účastníkovi řízení do DS. Na podporu tohoto tvrzení přidávám i nález, resp. citaci: „Povinný subjekt je povinen doručovat do datové schránky. Např. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 4 As 32/2013 – 44 ze dne 29.5.2013 uvedl:

*Jak správně krajský soud konstatoval v napadeném rozsudku, z § 19 odst. 1 správního řádu vyplývá, že správní orgán je povinen doručovat účastníkovi prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky a k doručování prostřednictvím provozovatele poštovních služeb může správní orgán přistoupit toliko, pokud doručení do datové schránky není možné. ... Pokud si adresát zřídí datovou schránku, povinnost kontrolovat poštu na adrese trvalého pobytu (či adrese pro doručování) zaniká, neboť je oprávněn spoléhat, že orgány veřejné moci v souladu se zákonem budou veškeré písemnosti doručovat do datové schránky.“*

Vyřizující prakticky popírá §2 odst. (1c) zákona č. 300/2008 Sb., zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů účel, pro který je DS zřizována i když ji fakticky používá k doručování rozhodnutí.

Z toho vyplývá, že osobní písemná žádost (kdy osoba je ověřena průkazem totožnosti), písemná žádost s ověřeným podpisem, elektronická žádost s ověřeným podpisem a žádost podaná pomocí DS by měli mít v právní rovině stejnou váhu a tvrdí-li vyřizující, že je nutné se dostavit osobně pro nahlédnutí do spisu a následné pořízení kopie, pak popírá výše uvedené. Účastník řízení si

---

<sup>3</sup> Viz příloha 3

nemyslí, že je nutné uvádět, na základě kterého zákona chce doručit kopii spisu ke své osobě, neboť jako účastník řízení má na kopii plné a nepopíratelné právo. Dokonce bych řekl, že i pokud by se účastník řízení spletl a žádal dokumenty na základě nesprávného zákona, pak by stejně vyřizovatel v oprávněném případě měl dokument/y poskytnout.

Shrnutí. Jako účastník řízení nezpochybňuji důkazy, které jsou uvedené ve spisu ani snahu vymoci postih, avšak žádný správní orgán nemůže výkladem zákona opomíjet, či zcela ignorovat jiné části stejného zákona (konkrétně SŘ), dalších zákonů, či nálezů nejvyššího, či ústavního soudu a tím krátit účastníka řízení na jeho právech.

### III.

Vzhledem k výše uvedenému jsem toho názoru, že Magistrát města X krátil účastníka řízení na právech, a navrhuje, aby Krajský úřad X kraje, odbor X podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, zrušil napadené rozhodnutí o uznání vinny z přestupku ze dne X, č.j. X, a řízení zastavil. Dále si přeji přezkum ve věci podjatosti vyřizovatele.

---

X

Účastník řízení

### Přílohy:

1) Dokument

Analyza\_spravniho\_radu\_z\_pohledu\_uplneho\_elektronickeho\_podani.pdf

2) Vypočet nákladů, aby bylo jasně vidět, že jsou nepřiměřené.

- Rychlá trasa dle webu mapy.cz 976,5 km – 9:32 h  
 $(976,5 * 4,1) + (9,53 * 79,8) = \mathbf{4764\ Kč}$
- Krátká trasa dle webu mapy.cz 750,6 km – 14:09 h  
 $(750,6 * 4,1) + (14,15 * 79,8) = \mathbf{4206\ Kč}$

---

<sup>4</sup> Viz Příloha 2 na konci dokumentu

Obě trasy jsou předvoleny automobilem jako X – X – X. Nejsou zahrnuty povinné přestávky v jízdě ani platba za placené úseky silnic, dále by mělo být zohledněno i stravné, ale pro jednoduchost je toto vynecháno. Dle vyhlášky č. 333/2018 Sb. počítáno dle §1 odst. (2) 4,10 Kč za 1km. Pro jednoduchost brána minimální hodinová mzda dle nařízení vlády č. 273/2018 Sb. 79,80 Kč. Upozorňuji, že při korektním výpočtu by se měla vzít hodinová mzda účastníka řízení z ledna 2019!

Z obou orientačních výpočtů je ihned jasné, že náklady na cestu do X budou minimálně čtyřikrát převyšovat stanovenou pokutu ve výši X Kč. Náklady se tedy dají považovat za nepřiměřené a považuji je za zbytečně vynaložené, pokud lze nahlédnutí do spisu řešit i jiným způsobem. V dobré víře jsem přesvědčen, že toto lze, viz vysvětlení výše.

3) Doručeníka zprávy „svolení pro nahlédnutí do spisu“

Touto datovou zprávou uděluji souhlas s nahlížením do spisu X pro odvolací orgán po dobu dvou měsíců od odeslání.